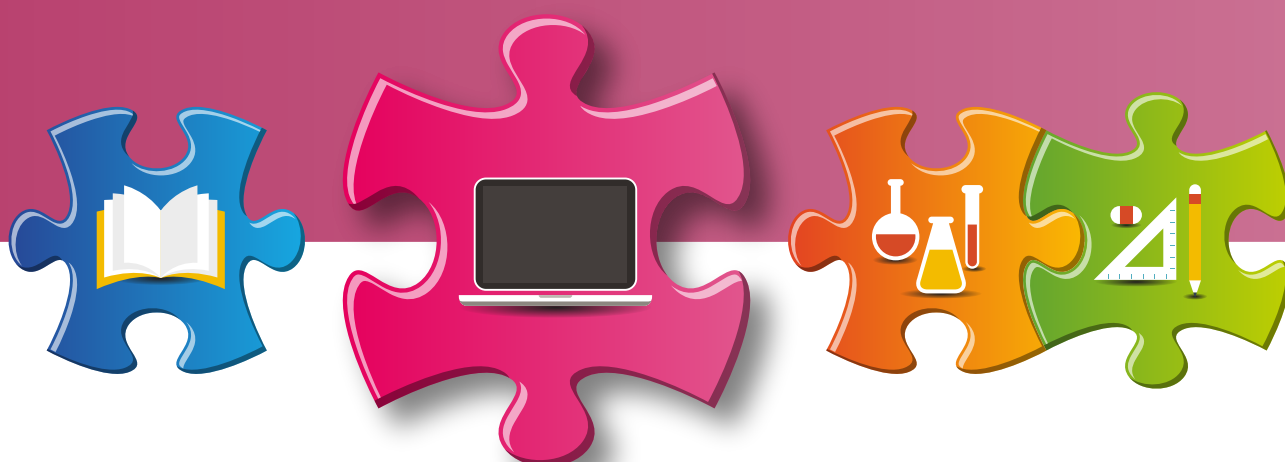

Aneta Stasiak
Jacek Stańdo

Przygotowanie i publikowanie stron internetowych

- ✓ Ocenianie kształtujące
- ✓ Metody i techniki nauczania na lekcjach informatyki
- ✓ Przykłady realizacji wybranych technik i metod nauczania

Redakcja językowa i korekta
Anna Wawryszuk
Monika Sptawska-Murmyto

Projekt graficzny, projekt okładki
Wojciech Romerowicz, ORE

Skład i redakcja techniczna
Grzegorz Dębiński

Projekt motywu graficznego „Szkoły ćwiczeń”
Aneta Witecka

ISBN 978-83-65890-47-4 (Zestawy materiałów dla nauczycieli szkół ćwiczeń – informatyka)

ISBN 978-83-65890-56-6 (Zestaw 3. Praca z dokumentami w edukacji informatycznej w klasach IV–VIII szkoły podstawowej)

ISBN 978-83-65890-60-3 (Zeszyt 4: Przygotowanie i publikowanie stron internetowych)

Warszawa 2017
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons – Użycie niekomercyjne 3.0 Polska (CC-BY-NC).

Spis treści

Wstęp	3
Wskazówki metodyczne: ocenianie kształtujące	4
Metody i techniki nauczania na lekcjach informatyki (przykłady)	7
Stacje uczenia się	7
Rozmowa dydaktyczna	8
Gazeta	10
Twoje-moje argumenty	11
Przykłady realizacji wybranych technik i metod nauczania	12
Przykład 1: Poznaj HTML (klasa VII)	12
Przykład 2: Jak poprawić czytelność stron internetowych (klasa VIII)	18
Przykład 3: Jak przygotować autorską relację z wydarzenia (klasy VII–VIII)	23
Przykład 4: W jakim edytorze tworzyć strony internetowe (klasa VIII)	27
Sprawdź, czy potrafisz...	30
Dowiedz się więcej	30
Bibliografia	31
Spis ilustracji	31
Spis tabel	31

Wstęp

Nowa podstawa programowa jasno określa wymagania dotyczące umiejętności w zakresie przygotowania i publikowania stron internetowych oraz kontekst tych działań. Uczeń na drugim etapie edukacyjnym, „korzystając z aplikacji komputerowych przygotowuje dokumenty i prezentacje, także w chmurze, na pożytek rozwiązywanych problemów i własnych prac z różnych dziedzin (przedmiotów), dostosowuje format i wygląd opracowań do ich treści i przeznaczenia, wykazując się przy tym umiejętnościami (...) tworzenia prostej strony internetowej zawierającej: tekst, grafikę, hiperłącza; stosuje przy tym podstawowe polecenia języka HTML” (Podstawa programowa, b.r.: 9). Zapis ten dotyczy klas VII–VIII szkoły podstawowej.

Umiejętność przygotowania strony internetowej jest dla uczniów bardzo atrakcyjna i zwykle chętnie uczą się podstaw języka HTML. Możliwość zaprojektowania i opublikowania własnych treści w internecie pod postacią strony WWW daje im poczucie sprawczości oraz jest okazją do przedstawienia swoich talentów i zainteresowań. W tym sensie strona internetowa może stać się formą prezentacji, np. wykonanych dzieł, własnego portfolio lub swoich pasji. Działania edukacyjne nauczyciela powinny zainteresować ucznia i zmotywować go do wykonywania poszczególnych zadań, dlatego ogromne znaczenie mają tu proponowana tematyka publikacji oraz metody pracy. Na pewno najbardziej atrakcyjną formą pracy będzie generowanie zadań przez samego ucznia i uzgadnianie etapów pracy z nauczycielem.

W zeszycie, który oddajemy w ręce czytelników: metodyków, mentorów, coachów, nauczycieli oraz innych osób związanych z procesem kształcenia informatyki w szkole podstawowej, przedstawimy omówienie dotyczące oceniania kształtującego jako alternatywnego dla oceniania sumującego. Zaprezentujemy też wybrane metody pracy z uczniami w kontekście nauczania tworzenia i publikowania stron internetowych. Treść prezentowanych zadań dla uczniów jest zgodna z nową podstawą programową.

Należy pamiętać, że podczas zajęć informatycznych tworzenie stron internetowych można wykorzystać do prezentowania treści powiązanych tematycznie z innymi przedmiotami. Analiza treści kształcenia z innych przedmiotów występujących na tym samym poziomie edukacyjnym może zaowocować stworzeniem interdyscyplinarnych projektów dla uczniów.

Zadanie

Przypomnij sobie wiadomości dotyczące oceniania kształtującego i sumującego. Które z nich twoim zdaniem będzie bardziej przydatne na lekcjach informatyki? Dlaczego?

Wskazówki metodyczne: ocenianie kształtujące

Ocenianie kształtujące (dalej także OK), w polskich szkołach znane od lat w nauczaniu w klasach I–III SP, jest coraz chętniej stosowaną metodą oceniania, stwarzającą możliwość wyrównywania szans edukacyjnych na wszystkich poziomach nauczania. Metoda ta polega na podmiotowym podejściu do ucznia, który znajduje się w centrum uwagi nauczyciela. Uczeń ma do wykonania określone zadania w procesie uczenia się, przy czym nauczyciel nie pełni funkcji kontrolującego stopień przyswojenia materiału, lecz przewodnika.

Zasadniczą cechą OK jest **informacja zwrotna** będąca komunikatem dla ucznia zawierającym informację, co już umie, jakie umiejętności opanował, jakie błędy popełnił oraz jakiej wiedzy i umiejętności jeszcze mu brakuje. Informacja zwrotna nie zawiera się jednak jedynie w komunikatach nauczyciela – cały proces oceniania kształtującego polega na tym, że wymiana informacji między uczniem a nauczycielem oraz między uczniami odbywa się nieustannie. Więcej o informacji zwrotnej przeczytasz w Zeszycie 1 Zestawu 4.

Tradycyjnie określeniu jakości i stopnia przyswojonej wiedzy służyła ocena sumująca, która jest nieprecyzyjna, zdawkowa i nierzadko niesprawiedliwa, gdyż porównuje ucznia z mniej lub bardziej określonym wzorcem lub normą. Tymczasem uczenie się jest procesem indywidualnym, wymagającym dokładniejszej informacji niż wysokość stopnia. Niewątpliwą zaletą OK jest fakt, że „po upływie określonego czasu, dzięki prowadzeniu swego portfolio, uczeń uzyskuje bogatą i dokładną informację na temat swoich działań, umiejętności i kompetencji w określonym obszarze wiedzy. Nauczyciel może na tej podstawie precyzyjnie określić nie tylko stopień zaangażowania podopiecznych, ale także na bieżąco monitorować swoje plany dydaktyczne, zmieniać je w zależności od potrzeb prowadzonej przez siebie grupy czy nawet pojedynczego ucznia” (Kalandyk, b.r.).

Różnice między ocenianiem tradycyjnym (sumującym) a kształtującym można przedstawić następująco:

Tab. 1. Porównanie cech oceniania sumującego i kształtującego

Ocenianie sumujące	Ocenianie kształtujące
oceniają to, czego uczeń nie umie	oceniają to, co uczeń umie
prace okresowe służą wystawianiu stopni	ocena jako część procesu uczenia się
wiele zadań i pytań przypisanych do oceny sumującej jako poziomów wymagań	sytuacje otwarte, łączące wiedzę z różnych przedmiotów
zadania i problemy wymagają połączenia dwóch, rzadko trzech elementów	zadania i problemy ujęte projektowo, traktujące przedmiot całościowo
częściej oceniają prace pisemne niż odpowiedzi ustne	różne metody zbierania informacji o osiągnięciach ucznia
niedozwolone korzystanie z dodatkowych pomocy i środków technicznych	dozwolone korzystanie z dodatkowych pomocy oraz środków technicznych (kalkulatorów, komputerów, map, tablic)

Ocenianie sumujące	Ocenianie kształtujące
ocena procesu kształcenia dokonywana jest na podstawie dowolnych źródeł informacji	ocena procesu kształcenia dokonywana jest na podstawie zewnętrznych sprawdzianów i egzaminów

Ocenianie powinno spełniać dwie podstawowe funkcje. Z jednej strony informujemy ucznia o osiągniętych przez niego efektach, popełnionych błędach i potrzebach, z drugiej zaś motywujemy go do dalszej pracy. W ocenianiu kształtującym musimy pamiętać, że ocena jest integralną częścią samego procesu nauczania. Pozwala nam na identyfikację kompetencji uczniów, zapewnia informację o postępach w nauce, którą dzielimy się zarówno z uczniami, jak i ich rodzicami (opiekunami).

Ocena będzie się odnosić do naszych wymagań i oczekiwań, dlatego tak ważne jest wcześniejsze poinformowanie uczniów o jej kryteriach, czyli kryteriach sukcesu (co uczniowie będą potrafili po lekcji, szerzej o kryteriach sukcesu w Zeszycie 1 Zestawu 4). W ocenie kształtującej oprócz stopnia opanowania konkretnej wiedzy merytorycznej powinniśmy również ująć umiejętności jej wykorzystania, zaangażowanie ucznia oraz jego dodatkową aktywność.

Dlatego przystępując do oceniania kształtującego swoich uczniów, nauczyciel powinien postawić sobie pytanie o oczekiwane efekty nauczania: co moi uczniowie powinni wiedzieć i co powinni umieć zrobić. Musi się również zastanowić, czego powinien ich nauczyć oraz jakich metod użyć, by wspomóc ich w osiągnięciu oczekiwanych rezultatów. Jak zmierzyć, czy uczniowie osiągnęli oczekiwane rezultaty?

Jak sprawdzić osiągnięte kompetencje uczniów? W ocenianiu kształtującym możemy wziąć pod uwagę następujące prace uczniów.

Wiedza:

- prace pisemne, sprawdziany, testy, zadania, ćwiczenia;
- wypowiedzi ustne, interpretacje tekstów;
- projekty, wystawy prac.

Umiejętności:

- dyskusje i debaty klasowe;
- udział w projektach, imprezach i konkursach szkolnych;
- wyszukiwanie, analizowanie i interpretowanie informacji;
- pisanie sprawozdań, referatów, listów;
- przygotowywanie prezentacji (również multimedialnych);
- organizowanie wystaw, wydarzeń.

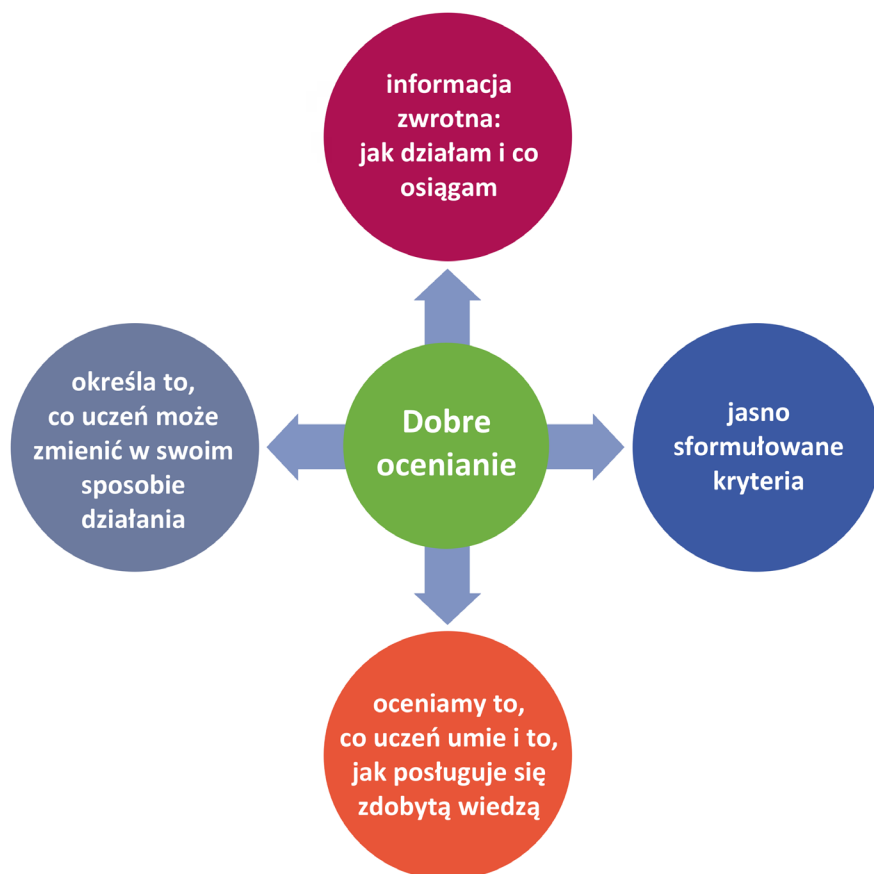

Udział w zajęciach:

- stopień przygotowania do lekcji;
- odrabianie zadań domowych;
- zaangażowanie się w pracę na lekcji;
- sposób zadawania i formułowania pytań;
- proponowanie własnych pomysłów zadań, problemów poddawanych do dyskusji;
- forma komunikowania się i współpracy z kolegami.

Aktywność pozalekcyjna:

- prace ponadprogramowe;
- dobrowolna działalność na rzecz innych;
- udział w konkursach, zawodach i turniejach.

Rys. 1. Cechy dobrego oceniania

Zadanie

Wybierz trzy przykładowe tematy lekcji informatyki dotyczące przygotowania i publikowania stron internetowych. Pomyśl, czego chciałbyś nauczyć swoich uczniów, jakie efekty chcesz osiągnąć? Następnie przygotuj do każdej z tych lekcji zestaw kilku kryteriów – nacobezu.

Metody i techniki nauczania na lekcjach informatyki (przykłady)

Stacje uczenia się

O metodzie

Jest to prosta metoda aktywizująca pozwalająca w niekonwencjonalny sposób wprowadzić uczniów w nowy temat zajęć. Tradycyjne omawianie zagadnienia podzielone na kolejne tematy lekcji prowadzone pod okiem nauczyciela zostają przekształcone w indywidualny tok poznawania nowych wiadomości przez ucznia – dostosowany do jego tempa uczenia się.

Nauczyciel przygotowuje partie materiału podzielone na kolejne etapy – stacje. Uczeń samodzielnie decyduje, z jaką szybkością i jak długo pozostaje przy danym zagadnieniu. Należy pamiętać, aby przy przygotowywaniu stacji dobrać je tak, aby dawały jednakowe możliwości przyswojenia informacji całej klasie.

Cel metody

Głównym celem metody jest rozwój samodzielności uczniów w procesie uczenia się poprzez działanie, odkrywanie i zabawę. Przy okazji mają oni możliwość poznania siebie – jaki typ pracy i jakie tempo uczenia preferują, jakie są ich zainteresowania i jak sobie zorganizować naukę, aby była ona efektywna.

Rolą nauczyciela jest przygotowanie zestawu dydaktycznie opracowanych materiałów. W czasie lekcji jest on jedynie doradcą wtedy, kiedy uczeń potrzebuje jego pomocy.

Metoda rozwija w uczniach umiejętność planowania, organizowania i oceniania efektywności własnej nauki, rozwiązywania problemów, poszukiwania i porządkowania informacji oraz wykorzystywania różnych źródeł.

Przebieg

Zadanie podzielone jest na cztery fazy:

- 1. Rozmowa wstępna** – wprowadzenie uczniów do omawianego tematu; zapoznanie ich z celami, treściami, technikami uczenia się zaplanowanymi na stacjach; poinstruowanie ich o konieczności sporządzania zapisów na kartach kontrolnych (zawierają wszystkie zadania ze stacji, miejsce na odpowiedzi i samoocenę ucznia); jeśli tego wymaga plan zajęć, dokonanie podziału na grupy lub pary uczących się.
- 2. Wędrowka po stacjach** – na ponumerowanych stołach w sali lekcyjnej przygotowane są zagadnienia (stacje), po których będą poruszali się uczniowie z otrzymaną wcześniej kartą kontrolną; sami decydują o kolejności i czasie rozwiązywania zadań, na karcie wpisują odpowiedzi i rozwiązania; przejście do następnej stacji

uwarunkowane jest zakończeniem zadania na poprzedniej; na końcu odwiedzają stację samokontroli, gdzie sami sprawdzają poprawność rozwiązań.

3. **Prezentacja efektów** – uczniowie indywidualnie albo zespołowo prezentują rezultaty swojej pracy; jeśli nie zrobili tego wcześniej, porównują je z prawidłowymi wynikami; nie ocenia się podsumowania, a efekty pracy.
4. **Analiza i refleksja** – po zakończeniu pracy na stacjach uczniowie wraz z nauczycielem dokonują wspólnie analizy rozwiązań oraz poddają refleksji swoją pracę; w tej fazie pomocne mogą być pytania:

- Co było trudne, co było łatwe?
- Czy praca sprawiła mi przyjemność?
- Jak się czułam/czułem w czasie pracy na stacjach?
- Czy potrzebowałam/potrzebowałem pomocy? W jakich momentach?
- Jak oceniam jakość wypracowanych efektów?
- Czy udało mi się osiągnąć cele? Jeśli tak, to jakie?
- Co powinno być zmienione, dlaczego i ewentualnie w jaki sposób?
- Jak widzę kontynuację nauki nad opracowywanym zagadnieniem?

Powyższe pytania są tylko propozycjami i nauczyciel może je dowolnie modyfikować zależnie od potrzeb (Kołodziejczyk, b.r.).

Jak przygotować materiały?

Materiały do zajęć powinny spełniać kilka kryteriów, aby praca uczniów była efektywna:

- uczniowie powinni mieć możliwość pracowania z danym zagadnieniem bez pomocy nauczyciela,
- uczniowie powinni mieć możliwość samokontroli wykonania danego zadania,
- materiał powinien być zróżnicowany pod względem poziomu i form pracy,
- materiał powinien być wykonany w sposób staranny – wyraźne kopie w atrakcyjnej formie – będzie to wzór dla uczniów,
- materiał powinien być dostosowany do wieku i możliwości uczniów,
- zadania powinny pozwalać na kilka alternatywnych rozwiązań.

Rozmowa dydaktyczna

Na czym polega metoda?

Jest to jedna z aktywizujących metod nauczania, która polega na wymianie myśli i poglądów uczniów w temacie wybranym przez nauczyciela. Uczy nie tylko formułowania własnego zdania, ale także sztuki argumentacji i oceniania wartości wypowiedzi, szacunku dla koncepcji przedstawionych przez innych rozmówców oraz analizy faktów. Pozwala zakorzenić w młodym człowieku kulturę wypowiedzi polegającą nie tylko na umiejętności słuchania i nieprzerywania innym, ale także na zdolności unikania konfliktów i ataków wyśmiewających czy obniżających wartość wypowiedzi innych osób.

Kiedy metoda przynosi efekty?

1. Gdy temat dyskusji jest konkretnie i prawidłowo sformułowany tak, aby wywołać zaangażowanie wśród rozmówców i spowodować powstanie co najmniej dwóch grup o odmiennych racjach, co pozwoli na wywiązanie się dyskusji.
2. Gdy czas dyskusji jest jasno określony w myśl zasady, że lepiej za krótko niż za długo.
3. Gdy przestrzegane są ogólne zasady rozmowy i kultury wypowiedzi.

Taki sposób prowadzenia rozmowy pozwoli poznać wszystkim uczniom stosunek koleżanek i kolegów do danej sprawy oraz różne punkty widzenia – niekoniecznie musi dawać jedno rozwiązanie.

Co możemy uzyskać?

Dzięki zastosowaniu tej metody możemy zarówno wprowadzić nowy materiał, jak i go doskonalić, utrwalając ten już poznany. Trzeba jednak pamiętać, że możemy wprowadzić rozmowę dydaktyczną do naszych lekcji tylko wtedy, gdy uczniowie mają już podstawową wiedzę w zakresie nowego materiału. Pozwala to pobudzić ucznia do przypomnienia sobie zdobytych wcześniej wiadomości i usystematyzowania ich.

Przebieg

- Wybór zakresu materiału.
- Przygotowanie logicznie ze sobą powiązanych pytań skłaniających uczniów do refleksji nad tematem, np.
  - » Dlaczego tak sądzisz?
  - » Skąd to wiesz?
  - » A co będzie jeżeli...?
  - » Czym różnią się dane sytuacje?
  - » Co przyniesie lepsze efekty?
  - » Jak to udowodnić?
- Zadanie uczniom pracy podsumowującej uzyskane informacje, np. notatka z lekcji lub napisanie wniosków.

Zalety i wady metody

Mocną stroną tej metody jest wzmocnienie kontaktu nauczyciela z uczniami i ożywienie lekcji. Prócz możliwości zdobycia nowej wiedzy uczniowie mogą utrwalić wiadomości już poznane. Taki sposób prowadzenia lekcji zwiększa również zainteresowanie tematem i zaangażowanie klasy.

Może się zdarzyć, że logiczny ciąg pytań przygotowanych przez nauczyciela układa się w spójną całość jedynie w jego wyobraźni, natomiast klasa odbiera je jako całościwie

przypadkowe. Ważne jest też właściwe dobranie i sformułowanie pytań, ponieważ źle postawione mogą powodować odchodzenie od tematu. Trzeba również pamiętać, aby dawka kolejnych pytań – zbyt wiele na raz może spowodować zahamowanie aktywności i kreatywności uczniów.

Tylko pierwsze pytanie zadaje się w formie przygotowanej wcześniej. Następne będzie trzeba modyfikować zależnie od toku rozmowy, zaangażowania uczniów i ich wiedzy. Często też, aby pobudzić uczniów do myślenia, potrzebne będą pytania pomocnicze lub nowe informacje.

Gazeta

Na czym polega technika?

Gazeta jest jedną z technik aktywizujących, którą można wykorzystać, gdy uczniowie tracą zainteresowanie przedmiotem. Tworzenie wspólnego dzieła może zmotywować ich do nauki, podnieść poziom umiejętności pracy w grupie, a także wiedzy z danego zakresu. Uczniowie częściowo wykonują pracę samodzielnie, co jest dobrym sposobem na pobudzenie ich do odpowiedzialności za własne działania.

Dzięki tej technice uczniowie nie tylko rozwijają swoją wiedzę z określonej partii materiału, ale także podnoszą swoją sprawność umysłową i osobiste zainteresowania. Uczą się poszukiwania rzetelnych źródeł informacji, gromadzenia ich, porządkowania i umiejętnego wykorzystywania.

Przebieg

1. Zadaniem uczniów jest stworzenie wspólnej gazety o tematyce związanej z wybranym przedmiotem w określonym czasie (np. tydzień, miesiąc).
2. Warunek – nie wolno stosować obszernych cytatów z gazet, książek, podręczników, stron internetowych itp. Każdy tekst powinien być autorskim artykułem napisanym na podstawie zebranych wiadomości.
3. Każdy uczeń wykonuje swoją pracę samodzielnie, ale działa w jednym zespole (redakcji) z innymi uczniami. Ciekawym urozmaiceniem jest wprowadzenie „handlu wymiennego” – np. dziennikarz może zlecić uczniowi z innego zespołu (redakcji) napisanie tekstu, w zamian za zdjęcie wykonane przez jego grupę. Za całość gazetki dba jednak redaktor prowadzący, czyli uczeń odpowiedzialny za dane wydanie.
4. Przed przystąpieniem do projektu należy ustalić z klasą kryteria oceniania gotowej gazety. Mogą to być:
  - dokładność i estetyczność,
  - oryginalność pomysłu,
  - poprawność pod względem językowym i gramatycznym,

- poprawność pod względem merytorycznym,
- dobór i użycie słownictwa specjalistycznego.

5. Po upływie wyznaczonego terminu odbywa się prezentacja gazety. Nauczyciel powinien wcześniej poinformować uczniów, w jaki sposób będzie oceniał ich pracę.

Należy wcześniej ustalić z uczniami, czy będą potrzebować wsparcia technicznego, np. dostępu do komputerów czy drukarki.

Zalety i wady techniki

Technika gazety pobudza twórcze myślenie i uczy umiejętności planowania. Uczniowie czują się współodpowiedzialni za ostateczny kształt ich wspólnego dzieła. Praca techniką gazety jest doskonałą okazją do poszerzania wiadomości z danego przedmiotu, gdyż zebrane przez uczniów wiadomości zwykle wykraczają poza podstawę programową. Nauczyciel dzięki tej technice jest w stanie ocenić, w jakim stopniu uczniowie opanowali materiał.

Niestety, przy licznych zespołach klasowych mogą wystąpić trudności organizacyjne przy wykonywaniu dużej ilości egzemplarzy. Warto wtedy pomyśleć o podziale klasy na małe, kilkusobowe grupy i wyznaczenie wśród nich redaktora prowadzącego.

Technikę gazety można użyć w pracy z edytorem tekstu, prezentacją multimedialną czy podczas tworzenia stron internetowych.

Twoje-moje argumenty

Cele

Głównym celem techniki jest nauczenie zapobiegania konfliktom oraz wzajemnego oddalania się uczestników dyskusji. Jest to dobre rozwiązanie, gdy mamy styczność z tematami generującym skrajnie odmienne poglądy, przy czym dyskutantom powinno zależeć na rozwiązaniu problemu. Dzięki tej technice mamy możliwość zapobieganiu sytuacjom, gdy sprzeczne argumenty doprowadzają do wybuchu trudnych do opanowania emocji, co z kolei uniemożliwia dojście do kompromisu i rozwiązania problemu.

Przebieg

Technika opiera się na prowadzeniu dyskusji między dwoma grupami – A i B.

1. Podział: należy podzielić klasę na dwie grupy, najlepiej w sposób losowy (ciągnięcie karteczek, odliczanie lub według numerów w dzienniku).
2. Temat: najlepiej zapisać go na tablicy i krótko omówić, a następnie sprawdzić, czy wszyscy go rozumieją.

3. Ramy czasowe: każda z faz powinna być określona w czasie. Można również przedstawić je w sposób graficzny na tablicy i/lub wybrać strażnika czasu, który będzie czuwał nad przebiegiem dyskusji.
4. Dyskusja przebiega w kilku etapach:
  - a) grupa A przedstawia swoją prezentację i omawia swoje stanowisko – powinien to zrobić wcześniej wybrany lider,
  - b) zadaniem grupy B jest odnieść się do argumentów grupy A (na chwilę zapominając o swoich) – jej członkowie powinni przyjąć postawę akceptacji dla stanowiska grupy A i starać się znaleźć jak najwięcej dobrych stron ich argumentacji (nawet jeśli się z nimi nie zgadzają). Celem tego etapu jest próba zrozumienia i akceptacji dla odmiennych poglądów, szukanie ich dobrych stron. Dzięki postawie empatycznej grupa komentująca stara się złagodzić siłę swoich argumentów. Następnie grupy zamieniają się.
  - c) zakończenie: obie grupy powinny wspólnie wypracować najlepsze rozwiązanie. Można zacząć od wyboru np. trzech najlepszych argumentów grupy przeciwnej.

Przed przystąpieniem do zajęć trzeba dokładnie wytłumaczyć zasady techniki uczniom – w tym celu można nawet spisać wspólny kontrakt. W przeciwnym razie uczestnicy dyskusji mogą upierać się przy swoich racjach i mimo wszystko dojdzie do konfliktu.

Temat musi być dobrze sformułowany – w taki sposób, aby mogły powstać dwie grupy o odmiennych racjach.

Przykłady realizacji wybranych technik i metod nauczania

Przykład 1: Poznaj HTML (klasa VII)

Korzystając z metody stacji uczenia się, zapoznaj uczniów z podstawami języka HTML. Lekcję powinno poprzedzić odpowiednie wprowadzenie. Zakładamy, że uczniowie znają już strukturę dokumentu HTML i zasady tworzenia głównej części dokumentu oraz stosują podstawowe znaczniki.

W metodzie tej ważne jest przygotowanie wcześniej materiałów do lekcji w postaci bloków zagadnień nazywanych stacjami. Pamiętaj, że stacje muszą się różnić między sobą zarówno tematem, jak i stopniem trudności. Metoda ta w początkowej fazie wymaga dużego nakładu pracy ze strony nauczyciela. Ponieważ temat znaczników HTML jest obszerny, nauczyciel powinien zdecydować, ile stacji przedstawi uczniowi i jak trudne będą zadania do wykonania. Realizacja może przebiegać na jednej lub dwóch godzinach lekcyjnych. Przygotuj też dla uczniów karty kontrolne z zapisanymi wszystkimi zadaniami i miejscem na wpisanie rozwiązań oraz karty oceny pracy, które posłużą uczniom do samooceny.

efekty

Wiedza, uczeń:

- opisuje ramy dokumentu HTML.

Umiejętności, uczeń:

- zmienia tło dokumentu HTML,
- formatuje czcionkę na stronie internetowej,
- tworzy listę numerowaną,
- tworzy listę wypunktowaną,
- dołącza grafikę do strony internetowej,
- wstawia odnośnik w dokumencie HTML do innej strony internetowej,
- umieszcza tabelę na stronie internetowej.

Kompetencje społeczne, uczeń:

- przyjmuje odpowiedzialność za swoją pracę,
- wykazuje samodzielność podczas podjętego zadania,
- rozwija własne umiejętności,
- planuje swoje działania.

Metody nauczania i formy pracy

- stacje uczenia się,
- praca indywidualna.

Cele sformułowane w języku ucznia

Nauczysz się edytować dokument HTML, m.in. wstawiać tło na stronę internetową, dołączać grafikę, formatować czcionkę, tworzyć listy oraz podlinkować inną stronę internetową.

Kryteria sukcesu (co uczniowie będą potrafili po lekcji)

Będziesz umiał:

- opisać ramy dokumentu HTML,
- wstawić bądź zmienić tło na stronie internetowej,
- dołączyć grafikę w dokumencie HTML,
- sformatować czcionkę,
- stworzyć listę numerowaną i wypunktowaną,
- wstawić odnośnik do innej strony internetowej.

Pytanie kluczowe

Edycja jakich elementów strony internetowej stanowi o jej wyglądzie i funkcjonalności?

W tak sformułowanych efektach zarówno w trakcie pracy indywidualnej, jak i podczas stacji uczenia się uczeń osiąga rezultaty opisane jako umiejętności i wiedza. Natomiast praca samodzielna pozwala uczniowi na zdobycie opisanych kompetencji społecznych (samokształcenie, odpowiedzialność za powierzone zadania).

Zadanie podzielone jest na cztery fazy:

1. Rozmowa wstępna – wprowadzenie uczniów do omawianego tematu. Przedstaw uczniom temat i sposób wykorzystania ćwiczenia.

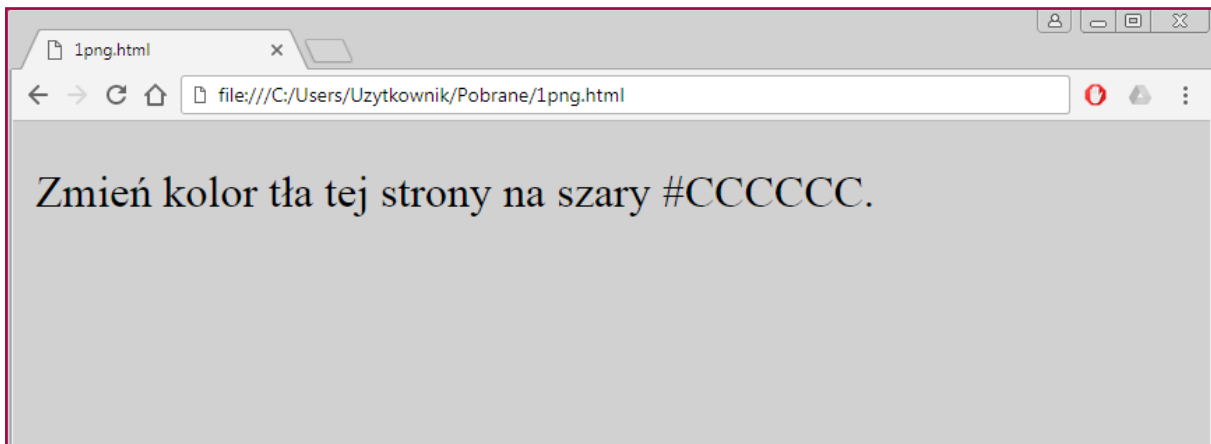
- Zmiana tła dokumentu – wykorzystanie znacznika bgcolor.
- Formatowanie tekstu – wykorzystanie znaczników b, u oraz i.
- Zmiana wielkości czcionki – wykorzystanie znacznika font size.
- Zmiana koloru czcionki – wykorzystanie znacznika font color.
- Zmiana kroju czcionki – wykorzystanie znacznika font face.
- Stworzenie listy numerowanej – wykorzystanie znaczników ol, li.
- Stworzenie listy wypunktowanej – wykorzystanie znaczników ul, li.
- Wstawienie odnośnika – wykorzystanie znacznika a href.
- Wstawienie grafiki – wykorzystanie znacznika img src.
- Stworzenie tabeli – wykorzystanie znaczników table, tr, td.

2. Wędrówka po stacjach

Każda ze stacji to stanowisko, na którym znajduje się problem do rozwiązania w formie wydrukowanego pliku html oraz graficznego rozwiązania problemu. Uczniowie otrzymują karty kontrolne oraz karty oceny pracy.

```
1 <!DOCTYPE HTML PUBLIC "-//W3C//DTD HTML 4.01//EN">
2 <html>
3   <head>
4     <meta http-equiv="content-type" content="text/html; charset=iso-8859-2">
5   </head>
6
7   <body bgcolor="#CCCCCC">
8
9     <p>Zmień kolor tła tej strony na szary #CCCCCC.</p>
10
11   </body>
12
13 </html>
14
15
16
```

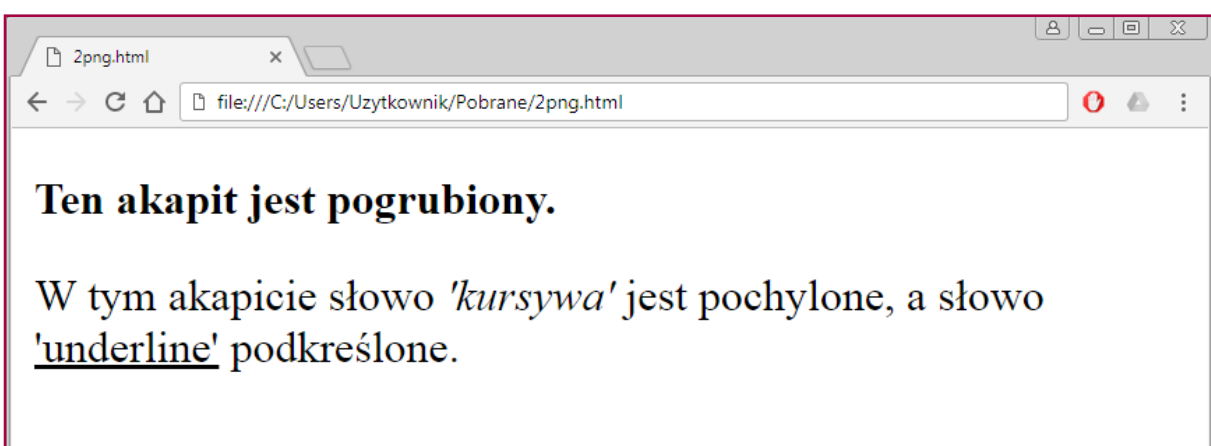
plik 1.html

plik 1.png

```
1 <!DOCTYPE HTML PUBLIC "-//W3C//DTD HTML 4.01//EN">
2 <html>
3   <head>
4     <meta http-equiv="content-type" content="text/html; charset=iso-8859-2">
5   </head>
6
7   <body>
8
9     <p><b>Ten akapit jest pogrubiony.</b></p>
10    <p>W tym akapicie słowo <i>'kursywa'</i> jest pochylone, a słowo <u>'underline'</u>
11    podkreślone.</p>
12  </body>
13
14 </html>
15
16
17
```

plik 2.html

plik 2.html

Do zadania nr 9 koniecznie dołącz grafikę w oznaczonym folderze, którą uczniowie będą mogli wykorzystać.

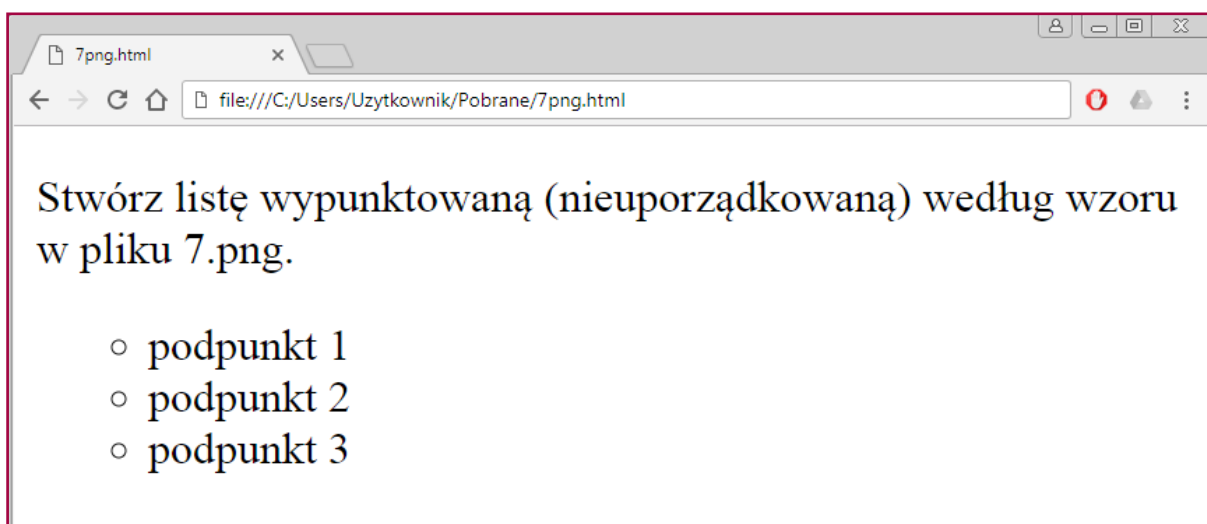

W zadaniach o numerach 6, 7, i 10, gdzie pojawi się polecenie „stwórz listę” lub „stwórz tabelę”, odwołaj się do wzoru w załączonym pliku.

```
1 <!DOCTYPE HTML PUBLIC "-//W3C//DTD HTML 4.01//EN">
2 <html>
3   <head>
4     <meta http-equiv="content-type" content="text/html; charset=iso-8859-2">
5   </head>
6
7   <body>
8
9     <p>Stwórz listę wypunktowaną (nieuporządkowaną) według wzoru w pliku 7.png.</p>
10    <!--wstaw kod poniżej-->
11
12    <ul type="circle">
13      <li>podpunkt 1</li>
14      <li>podpunkt 2</li>
15      <li>podpunkt 3</li>
16    </ul>
17
18
19  </body>
20
21 </html>
22
23
24
```

plik 7.html

plik 7.png

Uczniowie sami mogą decydować, które zadanie zrobią (jeżeli uważają, że potrafią wykonać polecenie – mogą nie robić ćwiczenia), a przede wszystkim w jakiej kolejności je zrobią. Pamiętaj, że w czasie tej lekcji jesteś jedynie doradcą i pomagasz tylko na wyraźną prośbę danego ucznia. Jeśli jest taka możliwość, warto umieścić w pracowni komputerowej tablice dydaktyczne ze znacznikami HTML. Uczniowie nie muszą znać wcześniej wszystkich używanych znaczników, muszą natomiast wiedzieć, gdzie je znaleźć i jak ich użyć. Na kartach kontrolnych spisują ich zdaniem najlepsze rozwiązania.

3. Prezentacja efektów i samoocena

Po ustalonym czasie uczniowie prezentują spisane przez siebie rozwiązania. Jeżeli się różnią, zostają poddawane pod dyskusję. Czasami postawione problemy mogą mieć więcej niż jedno rozwiązanie. W takich wypadkach może warto zaproponować uczniom sprawdzenia rozwiązania na komputerze, aby sami się przekonali, które z nich jest najlepsze.

Następnie poproś uczniów o wypełnienie kart oceny pracy. Zweryfikuj ich pracę i samoocenę.

Karta oceny pracy ucznia

Uwaga! W kolumnie Oceniam na... postaw plus (+) przy tych pozycjach, które potrafisz wykonać. Jeśli jeszcze nie opanowałeś danej czynności – postaw minus (-).

Imię i nazwisko:

Działanie	Oceniam na...
Czy potrafisz opisać ramy dokumentu HTM?	
Czy umiesz zmienić tło dokumentu HTML?	
Czy umiesz sformatować czcionkę na stronie internetowej?	
Czy umiesz sformatować tło w prezentacji?	
Czy umiesz utworzyć listę numerowaną?	
Czy umiesz utworzyć listę wypunktowaną?	
Czy umiesz dołączyć grafikę do strony internetowej?	
Czy umiesz dodać odnośnik w dokumencie HTML do innej strony internetowej?	
Czy umiesz umieścić tabelę na stronie internetowej?	
Czy umiesz zapisać prezentację na dysku komputera?	
Czy umiesz zapisać prezentację na dysku komputera w postaci Pokazu programu?	
Czy umiesz pracować samodzielnie?	

4. Analiza i refleksja

W tej fazie przeanalizuj wraz z uczniami pracę na stacjach. Zachęć ich do podsumowania wiadomości i opisanie, jak to, czego się nauczyli na tych zajęciach wiąże się z już poznanymi zagadnieniami. Poproś, by odpowiedzieli na pytania:

- Co było trudne, co było łatwe?

- Czy wykonywane zadania sprawiły mi przyjemność? Które najbardziej?
- Czy potrzebowałem pomocy w pracy na stacjach? Przy których zadaniach?
- Jak oceniam jakość wymyślonych przeze mnie rozwiązań?
- Czy udało mi się osiągnąć cele? Jeśli tak, to jakie?
- Co powinno być zmienione, dlaczego i ewentualnie w jaki sposób?
- Jak widzę kontynuację nauki nad opracowywanym zagadnieniem?

5. Informacja zwrotna (IZ)

Po zakończeniu pracy przygotuj dla uczniów informację zwrotną, np. posługując się umieszczonym poniżej wzorem i zgodnie z zaleceniami z Zeszytu 1 Zestawu 4.

Karta informacji zwrotnej

Imię i nazwisko ucznia:

Kryteria sukcesu	
opisywanie ram dokumentu HTML	
wstawianie bądź zmienianie tła na stronie internetowej	
dołączanie grafiki w dokumencie HTML	
formatowanie czcionki	
tworzenie listy numerowanej i punktowanej	
wstawianie odnośnika do innej strony internetowej	
Inne informacje:	

Przykład 2: Jak poprawić czytelność stron internetowych (klasa VIII)

Zaproponuj uczniom ćwiczenie polegające na ocenie i poprawie wyglądu prostych stron internetowych.

Efekty

Wiedza, uczeń:

- opisuje budowę stron internetowych.

Umiejętności, uczeń:

- zmienia tło na stronie internetowej,
- formatuje kolor czcionki na stronie internetowej,

- formatuje krój czcionki na stronie internetowej,
- zmienia rozmiar czcionki na stronie internetowej.

Kompetencje społeczne, uczeń:

- wypowiada swoją opinię,
- wysłuchuje opinii przeciwnej.

Metody nauczania i formy pracy

- metaplan,
- praca grupowa.

Cele sformułowane w języku ucznia

Nauczysz się poprawiać wygląd strony internetowej, m.in. zmieniać tło, formatować kolor i krój czcionki oraz zmieniać jej rozmiar.

Kryteria sukcesu (co uczniowie będą potrafili po lekcji)

Będziesz umiał:

- opisać budowę strony internetowej,
- zmienić tło na stronie internetowej,
- sformatować kolor czcionki w dokumencie HTML,
- sformatować krój czcionki w dokumencie HTML,
- zmienić rozmiar czcionki.

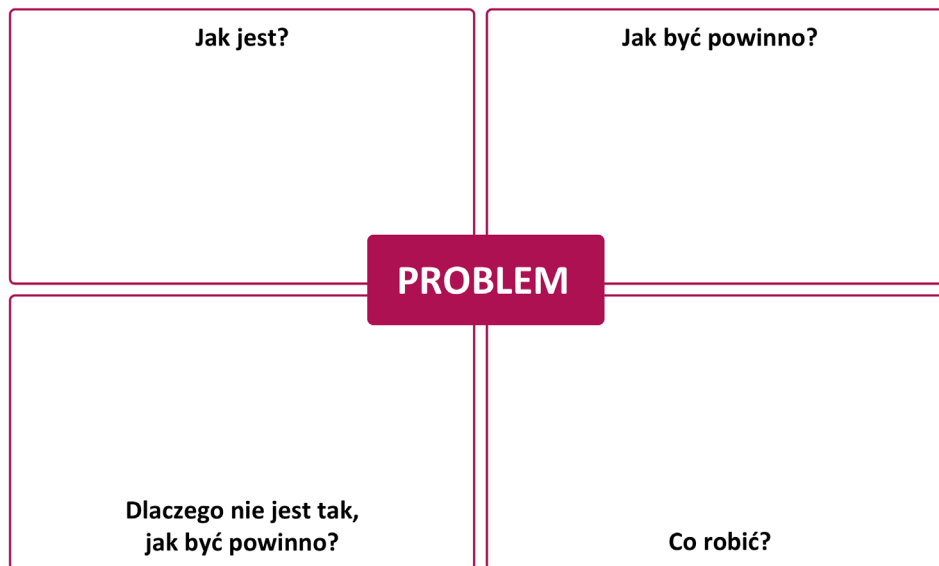
Pytanie kluczowe

- Dzięki edycji jakich elementów strony internetowej można poprawić jej wygląd i przyciągnąć odbiorcę?

W tak sformułowanych efektach zarówno w trakcie pracy grupowej, jak i podczas wykorzystania metaplanu uczniowie osiągają rezultaty opisane jako kompetencje społeczne. Natomiast wykorzystanie metaplanu (w tym wypadku omawianie błędów na stronach internetowych oraz późniejsza ich poprawa) pozwoli uczniom na zdobycie efektów opisanych jako wiedza i umiejętności.

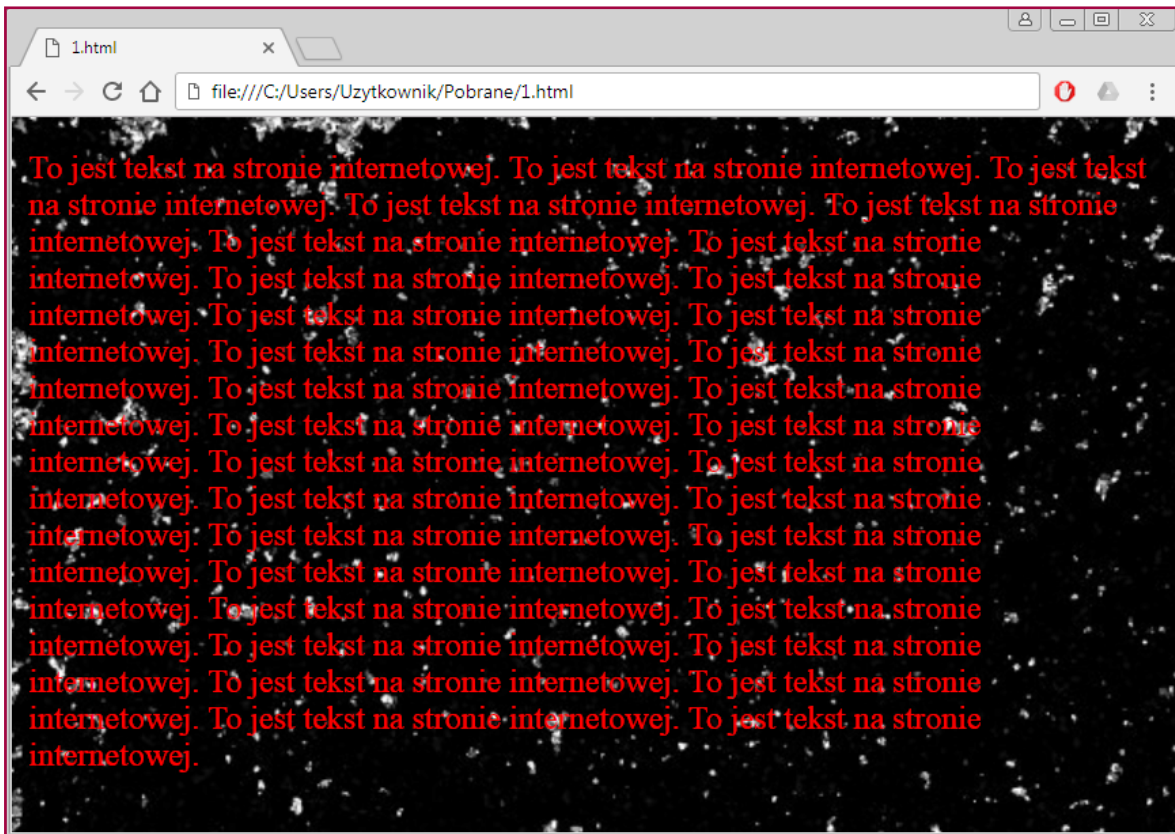
Przygotuj dla uczniów przykłady nieczytelnych stron internetowych, jednocześnie źródła stron umieść w folderach dla uczniów na każdym z komputerów.

Podziel uczniów na tyle grup, ile zostało przygotowanych nieczytelnych stron internetowych. Zapoznaj uczniów z metodą metaplanu.

Rys. 2. Schemat pytań do metaplanu

1. Problem: nieczytelna strona.
2. Jak jest:
  - Co ci się podoba w wyglądzie strony internetowej?
  - Co ci się nie podoba w wyglądzie strony internetowej?
3. Jak być powinno (tu propozycje zmiany tła lub czcionki)?
  - Co będzie, jeżeli zmienimy zdjęcie w tle?
  - Jakie zdjęcie mogłoby być tłem strony?
  - Czy zmiana kroju czcionki poprawi odbiór wizualny strony?
  - Co będzie, jeżeli zmienimy kolor czcionki?
  - Co będzie, jeżeli zmienimy kolor tła?
  - Czy lepszy efekt przyniesie zmiana tła, czy koloru czcionki?
4. Co robić? Wybór propozycji naprawczej i jej realizacja przy stanowisku komputerowym.
5. Wnioski. Co jest ważne, aby strona internetowa była czytelna, na co trzeba zwracać uwagę?

Przykład źle skontrastowanej strony internetowej

Przykład zbyt kolorowej strony internetowej

Przykład strony internetowej ze zbyt dekoracyjną czcionką

Zwróć uwagę uczniom na fakt, że w tak postawionym problemie nie było jednego prawidłowego rozwiązania. Na koniec lekcji możesz poprosić uczniów, aby samodzielnie wyszukali przykłady źle napisanych stron internetowych i zaproponowali rozwiązania ich poprawy.

Po wykonaniu zadania poproś uczniów o wypełnienie karty oceny pracy. Na koniec zweryfikuj pracę i samoocenę ucznia.

Karta oceny pracy ucznia

Uwaga! W kolumnie Oceniam na... postaw plus (+) przy tych pozycjach, które potrafisz wykonać. Jeśli jeszcze nie opanowałeś danej czynności – postaw minus (–).

Imię i nazwisko:

Oceniam na...	Oceniam na...
Czy umiesz opisać budowę strony internetowej	
Czy umiesz zmienić tło strony internetowej?	
Czy umiesz zmienić kolor czcionki na stronie internetowej?	
Czy umiesz zmienić krój czcionki na stronie internetowej?	
Czy umiesz zmienić rozmiar czcionki na stronie internetowej?	

Oceniam na...	Oceniam na...
Czy umiesz współpracować w zespole?	
Czy umiesz wyrazić swoją opinię w sposób kulturalny?	
Czy pozwalasz innym zaprezentować swoją opinię?	

Po zakończeniu pracy i zapoznaniu się z samooceną uczniów przygotuj dla nich informację zwrotną, np. posługując się umieszczonym poniżej wzorem i zgodnie z zaleceniami z Zeszytu 1 Zestawu 4.

Karta informacji zwrotnej

Imię i nazwisko ucznia:

Kryteria sukcesu	
opisywanie budowy strony internetowej	
zmienianie tła na stronie internetowej	
formatowanie koloru czcionki w dokumencie HTML	
formatowanie kroju czcionek w dokumencie HTML	
zmienianie rozmiaru czcionki	
Inne informacje:	

Przykład 3: Jak przygotować autorską relację z wydarzenia (klasy VII–VIII)

Spróbuj pobudzić do działania swoich uczniów dzięki technice gazety. Jedną z zalet pracy tą techniką jest stworzenie autorskiej publikacji, gdyż zabronione jest kopiowanie i powielanie materiałów. Łatwiej będzie osiągnąć taki efekt, jeżeli relacjonowane będą zdarzenia lub imprezy, które naprawdę się wydarzyły w okolicy lub regionie. Zapowiedz temat odpowiednio wcześniej – w zależności od złożoności problemu i kompetencji uczniów może to być tydzień lub miesiąc. Uczniowie zrelacjonują wydarzenia w postaci bloga, korzystając z gotowych, bezpłatnych szablonów dostępnych w internecie.

Przykłady tematów:

- Relacja z wycieczki szkolnej.
- Relacja z obchodów dnia patrona w twojej szkole.
- Relacja z międzyszkolnego turnieju sportowego.
- Relacja z organizowanej cyklicznie imprezy w twojej okolicy, np. festiwalu nauki, dnia techniki, święta sztuki, pikniku naukowego, festiwalu światła, turnieju gier planszowych, wystawy prac lokalnych artystów, festynu osiedlowego.

- Relacja z organizowanej cyklicznie szkolnej imprezy bądź większego wydarzenia, w którym szkoła uczestniczy (np. Radosna Parada Niepodległości we Wrocławiu, Dni Austrii w Łodzi).

Każdy z projektów może być realizowany samodzielnie lub w grupie. Decyzja będzie zależała od złożoności pracy i efektu, jaki zdecydujesz się uzyskać.

Efekty

Wiedza, uczeń:

- opisuje korzyści z przedstawiania informacji za pomocą stron internetowych,
- definiuje pojęcie blog.

Umiejętności, uczeń:

- wstawia tekst do szablonu bloga,
- formatuje tekst w szablonie bloga,
- wstawia obraz do szablonu bloga,
- formatuje tekst w szablonie bloga,
- wstawia film do szablonu bloga,
- formatuje film w szablonie bloga.

Kompetencje społeczne, uczeń:

- wykorzystuje kreatywność,
- planuje swoje działania,
- współpracuje w grupie.

Techniki nauczania i formy pracy

- technika gazety,
- praca w grupach.

Cele sformułowane w języku ucznia

Nauczysz się prowadzić blog w szablonie, m.in. wstawiać i formatować tekst, grafikę oraz film.

Kryteria sukcesu (co uczniowie będą potrafili po lekcji)

Będziesz umiał:

- podać definicję bloga,
- opisać korzyści z przedstawiania treści na stronie internetowej (na blogu),
- wstawiać i formatować czcionkę w szablonie bloga,
- wstawiać i formatować grafikę w szablonie bloga,
- wstawiać i formatować film w szablonie bloga.

Pytanie kluczowe

- Jakie poddające się edycji elementy szablonu bloga wpływają na jego atrakcyjność?

W tak sformułowanych efektach praca w grupie pozwala na zdobycie opisanych kompetencji społecznych. Natomiast wykorzystanie techniki gazety, praktyczne umiejętności, jakie uczniowie zdobywają oraz informacje, jakie muszą zdobyć, pozwalają uczniom na osiągnięcie efektów opisanych jako wiedza i umiejętności.

Wybierz wspólnie z uczniami lub przedstaw im temat, który mają zrealizować w formie bloga. W omawianym poniżej przykładzie będzie to Festiwal Światła – cykliczna impreza trwająca od piątku do niedzieli. Jest to przykład wydarzenia, w którym wszyscy chętnie uczestniczą. Podziel uczniów na trzy- lub pięcioosobowe grupy, wszystkim grupom przyporządkuj numer. W każdym zespole poszczególne osoby będą odpowiedzialne za inną część całości:

1. Redaktorzy – redagują tekst do umieszczenia na blogu (mogą napisać go samodzielnie lub skorzystać z pomocy członków zespołu, zabronione jest kopiowanie tekstów innych autorów, np. zaczerpniętych z internetu). Redaktorzy dbają o poprawność językową i gramatyczną tekstu.
2. Fotoedytor – wybiera i przygotowuje zdjęcia i filmy do umieszczenia na blogu ilustrujące przygotowany tekst (multimedia przygotowują wszyscy członkowie zespołu, o ile biorą czynny udział w wydarzeniu). Fotoedytor odpowiedzialny jest za jakość, oryginalność i różnorodność zamieszczanych materiałów.
3. Redaktor prowadzący – odpowiada za wygląd i zawartość merytoryczną strony. Reprezentujący go uczeń może pośredniczyć w „handlu wymiennym” z innymi zespołami, wymieniając się zdjęciami, filmami lub w zamian zlecić napisanie testu redaktorowi spoza własnej grupy. Warunkiem jest, aby „sprzedawany” materiał pojawił się tylko w jednej pracy (blogu).

Ustal elementy bloga, które będą podlegać ocenie, np.

1. Spójna szata graficzna.
2. Odpowiednia jakość zamieszczonych zdjęć i filmów (rozmiar, ostrość, rozdzielczość).
3. Pomysłowość i oryginalność zamieszczonych tekstów.
4. Poprawność pod względem językowym i gramatycznym zamieszczonych tekstów.

5. Liczba umieszczonych wpisów – minimum pięć.

Podaj termin oddania prac (np. dwa tygodnie po zakończeniu festiwalu).
Zorganizuj pokaz blogów. Możesz zaprosić gości, innych nauczycieli i uczniów szkoły. Zapytaj swoich uczniów, kogo chcieliby zaprosić na pokaz.

Przygotuj tyle urn do głosowania, ile powstanie blogów, oraz oznacz je numerami poszczególnych zespołów. Każdej z zaproszonych osób i wszystkim członkom grup rozdaj po jednej karcie do głosowania. Na koniec pokazu, w wyniku tajnego głosowania zostaną wyłonieni zwycięzcy.

Po wykonaniu zadania poproś uczniów o wypełnienie karty oceny pracy. Na koniec zweryfikuj pracę i samoocenę ucznia.

Karta oceny pracy ucznia

Uwaga! W kolumnie Oceniam na... postaw plus (+) przy tych pozycjach, które potrafisz wykonać. Jeśli jeszcze nie opanowałeś danej czynności – postaw minus (–).

Imię i nazwisko:

Działanie	Oceniam na...
Czy umiesz współpracować w zespole?	
Czy pozwalasz innym zaprezentować swoją opinię?	
Czy umiesz zaakceptować decyzję grupy, nawet jeżeli się z nią nie zgadzasz?	
Czy umiesz skorzystać z szablonu do stworzenia bloga?	
Czy umiesz wstawić tekst do szablonu?	
Czy umiesz sformatować tekst?	
Czy umiesz wstawić grafikę do szablonu?	
Czy umiesz wstawić film do szablonu?	

Po zakończeniu pracy i zapoznaniu się z samooceną uczniów przygotuj dla nich informację zwrotną, np. posługując się umieszczonym poniżej wzorem i zgodnie z zaleceniami z Zeszytu 1 Zestawu 4.

Karta informacji zwrotnej

Imię i nazwisko ucznia:

Kryteria sukcesu	
określenie definicji bloga	
opisywanie korzyści z przedstawiania treści na stronie internetowej (na blogu)	
wstawianie i formatowanie czcionki w szablonie bloga	
wstawianie i formatowanie grafiki w szablonie bloga	
wstawianie i formatowanie filmu w szablonie bloga.	
Inne informacje:	

Przykład 4: W jakim edytorze tworzyć strony internetowe (klasa VIII)

Wystarczy wpisać w wyszukiwarce frazę „który edytor HTML jest najlepszy”, a pojawią się tysiące dyskusji, jednak na pewno nie znajdzie się jednoznacznej odpowiedzi.

Projektowanie w edytorze tekstowym daje pełną kontrolę nad kodem, ale wymaga dobrej znajomości struktury języka HTML. Dodatkowo do profesjonalnego sformatowania wyglądu strony będzie potrzebna znajomość kaskadowych arkuszy stylów (CSS). Bez znajomości tych zagadnień, ale mając dobry pomysł, można stworzyć stronę internetową za pomocą kreatorów dostępnych w internecie.

Efekty

Wiedza, uczeń:

- opisuje korzyści z przedstawiania informacji za pomocą stron internetowych,
- wymienia edytory tekstowe HTML,
- opisuje funkcje kaskadowych arkuszy stylów (CSS),
- wymienia kreatory służące do tworzenia stron internetowych.

Umiejętności, uczeń:

- tworzy prostą stronę internetową za pomocą znaczników HTML,
- tworzy stronę WWW za pomocą kreatora,
- wybiera edytor do tworzenia stron internetowych.

Kompetencje społeczne, uczeń:

- wypowiada swoją opinię,
- słucha opinii przeciwnej,
- wczuwa się w sytuację adwersarza w dyskusji,
- współpracuje w grupie.

Metody nauczania i formy pracy

- dyskusja, twoje-moje argumenty,,
- praca w grupach.

Cele sformułowane w języku ucznia

Nauczysz się tworzyć prostą stronę WWW za pomocą znaczników HTML oraz za pomocą kreatora.

Kryteria sukcesu (co uczniowie będą potrafili po lekcji)

Będziesz umiał:

- wymienić edytory tekstowe HTML,
- opisać funkcje kaskadowych arkuszy stylów (CSS),
- wymienić kreatory służące do tworzenia stron internetowych,
- stworzyć prostą stronę internetową za pomocą znaczników HTML,
- stworzyć stronę WWW za pomocą kreatora,
- wybrać edytor do tworzenia stron internetowych.

Pytanie kluczowe

- Za pomocą jakich elementów kreatora stron WWW można stworzyć atrakcyjną i funkcjonalną stronę internetową?

Technika twoje-moje argumenty to rodzaj dyskusji, który pozwala na przedstawienie informacji temat z dwóch różnych punktów widzenia. Dzięki temu uczeń osiąga efekty opisane jako wiedza. Jednocześnie wyrabiając sobie zdanie, może podjąć decyzję co do wyboru edytora do tworzenia stron internetowych – umiejętności. Natomiast udział w dyskusji – zabieranie głosu, słuchanie zdania innych – pozwala uczniom na osiągnięcie efektów opisanych jako kompetencje społeczne.

Temat dyskusji zakłada, że uczniowie zarówno tworzyli wcześniej proste strony internetowe w edytorze tekstowym (np. Notepad ++), jak i korzystali z kreatora do tworzenia stron internetowych (np. Wix).

Podziel klasę na dwie grupy w wybrany przez siebie sposób. Każda grupa wybiera swojego lidera, który będzie prezentował jej stanowisko. Na tablicy zapisz temat: „Jak tworzyć strony internetowe: w edytorze tekstowym czy za pomocą kreatora?”.

Grupa A będzie bronić hipotezy, że stronę internetową lepiej tworzyć skryptowo. Grupa B będzie orędownikiem teorii, że kreatory stron internetowych przynoszą więcej korzyści. Obie grupy mają 5 minut na przygotowanie swoich stanowisk. Pamiętaj o dokładnym poinformowaniu uczniów o zasadach przebiegu dyskusji.

1. Lider grupy A przedstawia swoje argumenty potwierdzające wyższość tworzenia stron internetowych w edytorze tekstowym (5 minut).
2. Grupa B odnosi się do argumentów grupy A, jednak zamiast odpyrać jej argumenty, stara się przytoczyć jak najwięcej przykładów potwierdzających stanowisko grupy A, nawet jeżeli jej nie popiera (7 minut).
3. Lider grupy B przedstawia argumenty swojej grupy o wyższości tworzenia stron w kreatorze (5 minut).
4. Grupa A odnosi się do argumentów grupy B, podobnie jak poprzednio starając się znaleźć potwierdzenie stanowiska grupy B, nawet jeżeli go nie popiera (7 minut).

Po dyskusji liderzy grup zapisują na tablicy po trzy najlepsze argumenty każdej z grup. Następnie dopisują kolejne trzy. Jeśli w tym momencie nie można jeszcze wybrać korzystniejszego rozwiązania, uczniowie wymieniają wady obu sposobów tworzenia stron internetowych. Dyskusja powinna się zakończyć wspólną decyzją.

Po wykonaniu zadania poproś uczniów o wypełnienie karty oceny pracy. Na koniec zweryfikuj pracę i samoocenę ucznia.

Karta oceny pracy ucznia

Uwaga! W kolumnie Oceniam na... postaw plus (+) przy tych pozycjach, które potrafisz wykonać. Jeśli jeszcze nie opanowałeś danej czynności – postaw minus (–).

Imię i nazwisko:

Działanie	Oceniam na...
Czy umiesz wypowiedzieć się w dyskusji?	
Czy pozwalasz innym zaprezentować swoją opinię?	
Czy umiesz wymienić edytory tekstu przeznaczone do tworzenia stron internetowych?	
Czy umiesz wymienić kreatory stron internetowych?	

Po zakończeniu pracy i zapoznaniu się z samooceną uczniów przygotuj dla nich informację zwrotną, np. posługując się umieszczonym poniżej wzorem i zgodnie z zaleceniami z Zeszytu 1 Zestawu 4.

Karta informacji zwrotnej

Imię i nazwisko ucznia:

Kryteria sukcesu	
wymienianie edytorów i kreatorów tekstowych HTML	
tworzenie prostej strony internetowej za pomocą znaczników HTML	
opisywanie funkcji kaskadowych arkuszy stylów (CSS)	
wymienianie kreatorów służących do tworzenia stron internetowych	
tworzenie strony WWW za pomocą kreatora	
umiejętność dokonania wyboru edytora do tworzenia stron internetowych	
Inne informacje:	

Sprawdź, czy potrafisz...

- porównać ocenianie kształtujące z tradycyjnym.
- opisać metody i techniki: stacje uczenia się, rozmowa dydaktyczna, gazeta, twoje-moje argumenty.
- zastosować ww. metody i techniki w praktyce.

Dowiedz się więcej

1. [Anglojęzyczna strona poświęcona ocenianiu kształtującemu](#) [online, dostęp dn. 01.10.2017].
2. [Szkolenie z tworzenia stron internetowych na Khan Academy](#) [online, dostęp dn. 01.10.2017].

Bibliografia

Kalandyk M., (b.r.), [Ocenianie Kształtujące – nowe spojrzenie na nauczanie](#) [online, dostęp dn. 01.10.2017, pdf. 125 KB].

Kołodziejczyk H., (b.r.), [Stacje uczenia się jako metoda wspierania autonomii oraz aktywizowania uczących się](#), Uniwersytet Łódzki [online, dostęp dn. 20.09.2017, pdf. 257 kB].

[Podstawa programowa z informatyki – szkoła podstawowa](#), (b.r.) [online, dostęp 20.09.2017, pdf. 206 kB].

Spis ilustracji

Rys. 1. Cechy dobrego oceniania	6
Rys. 2. Schemat pytań do metaplanu	20

Spis tabel

Tab. 1. Porównanie cech oceniania sumującego i kształtującego	4
---	---

